

ZIEK, SLAP EN MISSELIJK

Blijspel in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZIEK, SLAP EN MISSELIJK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Mathijs Domper: **ong. 35 jaar**. Een man die, op zich trouw is aan zijn vrouw, maar wel erg met andere vrouwen bezig is. Is goed in liegen en maakt hier ook handig gebruik van.
- Kris Domper: **30 – 35 jaar**. De vrouw van Mathijs. Ze gelooft niet haar man ziek is en laat dit duidelijk merken. Is best streng voor hem. Verder wel een realistisch iemand met gevoel.
- Sanne Domper: **25 jaar**. Het zusje van Mathijs. Is erg snel van slag en onzeker, verbergt dit door stoer te doen en grote verhalen op te hangen over allerlei jongens. Er is wel duidelijk sprake van een broer-zus relatie (pesterig)
- Nicole van der Laan: **eind 40**. De kwebbelbuurvrouw van Mathijs en Kris. Ze is erg bang dat haar man niet meer van haar houdt en vreemdgaat. Een onrustig mens, maar wel lief. Laat niet met zich sollen.
- Henk van der Laan: **begin 50**. De goeiige buurman. Heeft problemen met zijn seksleven. Houdt veel van zijn vrouw, maar de spanning is er vanaf.
- Denise 't Loo: **30 – 35 jaar**. Een beroemd modeontwerpster met klanten in binnen- en buitenland. Een oud-klasgenoot van Mathijs. Een sterk karakter en niet op d'r achterhoofd gevallen, net niet arrogant.
- Connie Fransen: **ong 35 jaar**. Een simpele ziel met een goed hart. Heeft het druk met het moeder zijn, maar werkt daarnaast soms als hulp in de huishouding of verzorgt zieken thuis. Gelooft in het goede van de mens.
- Natalie Foster: **ong. 30 jaar**. Een dame, gestuurd door de Arbo-dienst om te controleren of Mathijs inderdaad ziek is. Een strenge, stijve, maar onzekere mevrouw die geen fouten wil maken. Als ze ze wel maakt, moet ze deze goedmaken om zichzelf weer rust te geven.
- Karst Josiassen: **midden 50 – eind 50**. De dokter die Mathijs op aandringen van zijn vrouw onderzoekt. Een slome man die sloom praat en zich niet laat opjagen. De rustheid zelve dus.

EERSTE BEDRIJF

Kris zit op de bank met een kopje koffie en de krant voor zich op tafel opengevouwen.

Kris: *(roepend)* Mathijs! Mathijs, schiet je al op? Je hebt nog maar een kwartier. *(zonder op te kijken leest ze door en neemt nog een slokje. Dan komt Mathijs binnen, die op een stoel neerzakt als een aardappelzak)*

Mathijs: Lieverd, ik voel me zo vreselijk beroerd. Mijn hele lichaam doet pijn. Hoofdpijn, buikpijn, maagpijn, misselijk. Ik ben ziek.

Kris: Ik zal een aspirientje voor je halen en een kop koffie. Daarna gaat het heus wel weer.

Mathijs: Nee, dit is erger. Ik denk dat ik iets onder de leden heb. De griep heerst toch?

Kris: Er heerst altijd iets. Dat is gewoon een stomme smoes om jezelf te ontzien en te laten zien dat je je heus niet aanstelt, want iedereen heeft het toch?

Mathijs: Volgens mij heb ik veertig graden koorts. Moet je mijn voorhoofd eens voelen! Je brandt haast je poten.

Kris: Je ziet inderdaad wat rood. Maar neem nou maar gewoon even een douche. Daar knapt iedereen van op.

Mathijs: Maar dan kom ik te laat op m'n werk. 't Is een belangrijke dag vandaag hoor. Directeur Gerritsen komt langs.

Kris: Zie je? Dan moet je dus helemaal niet ziek zijn. Ga nou maar onder die douche staan, ik zal brood voor je maken voor tussen de middag. En als je beneden komt, staat er een kop dampende koffie voor je klaar.

Mathijs: Lieverd, ik denk dat ik toch beter mijn bed weer in kan gaan. Ik kan haast niet op mijn benen staan en alles tolt om mee heen.

Kris: Net had je nog geen last van duizeligheid. Komt dat zomaar ineens op?

Mathijs: Kris, ik stel me heus niet aan hoor. Ik ben geen klein kind meer. Ik ben echt niet lekker. En mijn lymfeklieren zijn ook nog eens opgezet. Je zou medelijden moeten hebben.

Kris: Mooi niet dus, hè! Mannen stellen zich altijd aan. Dat is algemeen bewezen. Hun pijngrens ligt veel lager dan die van de vrouw.

Mathijs: Ik zou best wel eens een dagje willen ruilen hoor. Iedereen doet de deur voor je open, je wordt ontzien als er zware dingen getild moeten worden, mannen fluiten naar je en kijken naar je billen. Al die aandacht lijkt me heerlijk.

Kris: Dan word je toch een vrouw. Elke maand een week ongesteld,

bevallen van een baby met een veel te groot hoofd wat dus eigenlijk niet past, het hele huis aan kant maken en ook houden, en natuurlijk niet te vergeten; luisteren naar het gezwam van je man.

Mathijs: Zo erg kan dat toch niet zijn? Zoveel vrouwen zitten lekker thuis, terwijl manlief elke dag netjes naar zijn werk vertrekt, pas om zes uur thuiskomt en dan ook nog eens na het eten af moet drogen en dan mag je je arme, vermoeide voetjes niet eens even op tafel leggen, omdat dat 'onfris' is.

Kris: Ja, het leven van een man is zwaar. Nou hup, ga die douche nou in. Je kunt wel een beetje te laat komen, maar elke minuut dat je later bent, moet je inhalen na vijf uur.

Mathijs: Zie je hoe oneerlijk het leven is? Jij gaat zodadelijk een paar uurtjes de oudjes langs, haalt ze even uit bed, maakt een beetje bij ze schoon, drinkt koffie met ze en kletst met ze. En dan ben je om één uur weer thuis en is je werkdag om.

Kris: En dan moet het eigen huis nog gedaan worden, moeten er boodschappen gedaan worden, wordt de wasmand omgegooid en verwerkt tot schone was en is het tijd geworden om te gaan koken. Ik zit geen moment stil hoor.

Mathijs: Ach, je kijkt altijd naar 'Oprah' 's middags. En dat kun je niet ontkennen, want 's avonds vertel je altijd wat er precies gebeurd is en wat die domme dokter Phil nou weer voor geweldige dingen heeft gedaan.

Kris: Je kan heel goed strijken en tv kijken tegelijkertijd hoor. Ja, dat is voor mannen moeilijk te begrijpen, want die kunnen maar één ding tegelijk. Lastig hoor.

Mathijs: 't Is goed met je. Ik vertrek naar mijn bed. En ik kom er de komende uren niet meer uit. *(Mathijs staat op en kreunt. Vervolgens loopt hij moeizaam richting de deur)*

Kris: Ik moet je toegeven, Mathijs, je kunt per direct een rol in een toneelstuk gaan spelen als het oude mannetje met de kromme beentjes. Trusten hoor schat. *(Mathijs gaat af. Kris glimlacht en schudt haar hoofd)*

Kris: Mannen! Het zijn net kinderen. *(Kris drinkt de laatste slok koffie op, kijkt op haar horloge en staat op)* De arme stakker. Helemaal alleen in bed. Oh, hij heeft zijn werk nog niet gebeld dat hij ziek is. *(wil naar de telefoon lopen, maar stopt en glimlacht)* Ben daar gek. Dat doet 'ie zelf maar. *(loopt naar de gang, roept in de deuropening)* Mathijs, je moet wel je werk nog even bellen, anders weten ze niet waar je blijft.

Mathijs: *(achter de schermen met overdreven zieke stem)* Schat, kun jij dat niet even doen. Ik ben net boven. Mijn hart bonkt luid in mijn keel.

Het dreunt door tot in mijn hoofd. Au.

Kris: *(naar de gang)* Lieverd, ik ben weg. Oh, en ik kom vanmiddag niet direct naar huis. Ik ga eerst nog even langs mijn moeder. Ben rond etenstijd terug. Doeiii.

Mathijs: Kris! KRIS! *(het wordt helemaal stil, even later komt Mathijs binnen. Voorzichtig kijkt hij de kamer rond, maar dan komt hij helemaal binnen, waar hij een vreugdesprongetje maakt en uitgelaten schreeuwt)* Yes, het is gelukt. Ik ben vrij vandaag. Helemaal vrij. Ik kan doen wat ik wil. Gaan en staan waar ik wil. Nou ja, gaan. Ik blijf hier. Maar ik haal al het plezier hier naartoe. Eerst even mijn werk bellen. Stel dat ze ongerust worden. *(loopt naar de telefoon toe en pakt de hoorn op, drukt nummer in en wacht even - met zielige stem)* Ja, u spreekt met Mathijs Domper. Ik wil me voor vandaag afmelden...Ja, ik ben ziek...Ik denk wel dat ik er morgen weer ben...Ja, geeft u het door?...Dank u wel. Ja, dag. Nou hoop ik wel dat Denise onze afspraak niet vergeten is. Ik bedoel, voor haar heb ik die scène vanmorgen neergezet. *(kijkt op de klok)* Ze heeft nog even de tijd. Kan ik mooi vast verse koffie zetten. Oh nee wacht, ik moet me eerst aankleden. *(lacht schamper)* Stom! *(Mathijs gaat af, maar de bel gaat al vrij snel. Even later komt Mathijs terug met Nicole)*

Nicole: Joh, je bent nog thuis en zelfs nog in pyjama. Ik dacht dat je altijd vroeg naar je werk ging.

Mathijs: *(met zielige stem)* Ja, ik ben gewoonlijk ook al weg. Maar vandaag ben ik ziek. Een griep. Ik loop wel als een stoere vent rond, je krijgt mij nou eenmaal niet zo snel plat, maar eigenlijk ben ik hondsberoerd.

Nicole: Ga dan snel zitten! Ja, je moet je niet gaan uitsloven als je ziek bent. Kan ik misschien iets voor je halen?

Mathijs: Nee hoor, dank u. Het gaat zo wel weer beter. Vertelt u me liever wat u hier kwam doen.

Nicole: Ik kwam eigenlijk voor je vrouw. Maar die is ook al weg, zeker? Ja, ik kan maar niet onthouden welke dagen ze de bejaardjes aan doet. Ze heeft het al zo vaak gezegd, maar ik kan het niet in mijn kop krijgen.

Mathijs: Vandaag komt ze zelfs nog later thuis dan anders. Vanmiddag gaat ze naar haar moeder. Kan ik misschien iets doorgeven?

Nicole: Nou, het gaat eigenlijk over een echt vrouwen iets. Daar wil ik jou niet mee belasten en nu al helemaal niet. Je hoofd kan dat nou niet gebruiken. Nee toch?

Mathijs: Ben je zwanger?

Nicole: Wat denk je nou zelf? Op mijn leeftijd nog? Mijn kinderen zijn

beiden al volwassen.

Mathijs: Het had toch gekund om de stilte een beetje op te vullen. U bent steeds maar alleen.

Nicole: Goed, ik kan het eigenlijk ook wel even bij jou kwijt. Ja, jij bent toch een man die midden in het leven staat, nietwaar? En je bent een echte man, een ruwe bolster. Jij kan je inleven in die mannenhoofden. (*wacht even*) Het heeft te maken met Henk. Ik vertrouw hem niet meer.

Mathijs: Henk is ook echt het type dat vreselijk onbetrouwbaar is. Een stille huisman, maar ondertussen...

Nicole: Nee, gisteravond bijvoorbeeld. Hij kwam pas na negenen thuis. "Schatje, ik moest overwerken." En dat kan natuurlijk wel, maar hij moet wel erg vaak overwerken. Nou had ik het gisteravond even gecheckt en toen bleek 't ie helemaal niet meer op z'n werk te zijn. Hij was al uren weg, zei dat grietje aan de telefoon. Heb jij enig idee wat het kan zijn?

Mathijs: (*denkt even na*) Misschien had hij nog een afspraak met een zakenpartner na werktijd. Ja, soms plan je zulke dingen buiten het werk om, omdat je in tijdnood zit bijvoorbeeld.

Nicole: Oh ja, zo iets kan 't natuurlijk best wezen. Maar dan had dat meisje van z'n werk dat toch wel geweten. Ja toch?

Mathijs: Dat hoeft niet hoor. Van de Arbo-wet mag je natuurlijk maar een bepaald aantal uren werken. En als ze komen controleren en er werken teveel mensen over, dan krijgt de baas een boete.

Nicole: Is dat echt zo? Dat wist ik helemaal niet. Is mijn man zo eerlijk tegenover zijn baas dan? Wat is het ook een schat. Ja hè?

Mathijs: Het kan natuurlijk ook best iets anders zijn geweest, maar ja, ik ken uw man natuurlijk ook al enkele jaren. Het is een harde werker.

Nicole: Je denkt niet dat ie ergens een schatje heeft zitten waar ik niks van mag weten?

Mathijs: Nee joh, ik ken Henk toch. En u kent hem ook. Die zou u dat nooit aandoen. Dat zou 'ie nooit over z'n hart kunnen verkrijgen. Nee hoor, waarschijnlijk draait Henk een heleboel overuren.

Nicole: (*verliefd*) Wat een man is het toch. Wat een schat. Altijd maar aan het werk om ons een goed bestaan te geven. (*snikt zacht*) Het is ook zo'n lieverd.

Mathijs: Goed, u bent weer gerustgesteld. Vindt u het dan goed als ik nu mijn bed weer opzoek? Mijn hoofd staat op knappen.

Nicole: Och ja, natuurlijk. (*heel snel*) Nee, weet je wat. Jij gaat lekker in je bed liggen. Dan maak ik een heerlijk ontbijtje voor je klaar. Als mijn Henk ziek is, geef ik hem ook altijd een ontbijtje. Is 'ie me altijd zo dankbaar voor.

Mathijs: Nee dat hoeft niet hoor. En trouwens, ik krijg nu echt geen hap door m'n keel. Ik ben misselijk en mijn maag draait zich steeds om.

Nicole: Och Mathijs toch. Moet ik niet even een dokter voor je bellen? Het klinkt allemaal wel heel erg.

Mathijs: Dank u mevrouw van der Laan, maar dat is echt niet nodig. Een paar uur extra slapen doet wonderen. Dan ga ik nu echt naar mijn bed. *(dringend)* Goed?

Nicole: Moet ik u even ondersteunen? Ik heb alle tijd hoor.

Mathijs: Nee dat is niet nodig. U kent zelf de weg naar de deur wel, hè? Ik moet nu echt naar mijn bed. Alles tolt en draait.

Nicole: Ja, ga maar snel! Ik kom d'r wel uit. *(Mathijs verlaat de kamer, Nicole kijkt in het rond)* Weet je wat ik es zal doen? De kamer aan kant maken. Die lieve Kris heeft het al zo druk. Dat is het minste wat ik voor haar en haar arme man kan doen. *(Nicole begint hier en daar een beetje op te ruimen. Ze haalt zelfs een stofzuiger uit de gang en zingt een liedje. De kamer krijgt een stofzuigbeurt. Nicole zingt rustig door. Mathijs komt aangekleed om het hoekje kijken. Hij kijkt zorgelijk. Dan laat hij duidelijk zien dat hij een plannetje heeft en haalt in het zicht van het publiek een telefoon tevoorschijn. Hij verdwijnt uit zicht. Direct gaat de telefoon. Nicole schrikt ervan, maar zet snel de stofzuiger uit)* Ja, ik zal maar even opnemen. Anders wordt Mathijs boven helemaal zot van dat gerinkel. *(neemt de hoorn op)* Ja, met het huis van Kris en Mathijs Domper...Ja, u spreekt met Nicole. Oh echt...oh wat leuk...Over een half uur. Ja, natuurlijk ben ik er. Ja hoor bedankt. *(klemt de hoorn in haar hand en kijkt verliefd)* Een date met Henk. Mijn Henk. In 'De Boomgaard'. Wat is het toch een romantische man. Hoe heb ik ooit kunnen twijfelen aan mijn Henk? Natuurlijk heeft 'ie geen grietje ergens anders. Oh maar wacht, over een half uur al. Ik moet me nog optutten en mooi maken. Nou ja, ik heb toch m'n goede wil getoond. *(loopt met een snel pasje en met de stofzuiger in de hand de kamer uit. Niet veel later komt Mathijs met een brede glimlach binnen)*

Mathijs: Zo Mathijs, dat heb je geniaal opgelost. En je helpt de buurtjes er ook nog mee. Al weet ik niet of Henk er erg blij mee is. Nou ja, dat is niet mijn zorg. *(lacht breed)* Denise...ik ben klaar voor je, babe. Oh nee, nog niet helemaal. Ik moet nog koffie zetten. *(gaat richting keuken, maar de bel gaat, dus hij loopt naar de andere deur)* Ik kan ook wel koffie zetten, terwijl ze er is. Oh Denise...ik heb zo'n zin in jou. *(Mathijs gaat de kamer uit en komt terug met Denise)*

Mathijs: Mevrouw 't Loo, wat vreselijk leuk en aardig dat u gekomen bent. Ga lekker zitten. Kreuk uw rok niet. Voorzichtig!

Denise: Ik ben benieuwd wat voor belangrijks je te melden hebt. Ik heb namelijk weinig tijd.

Mathijs: Denise toch, is uw leven zo druk? Ja, een echte carrièrevrouw heeft een bijzonder leven. Zal ik wel even koffie zetten?

Denise: Nou, dat graag ja. Ik heb er nog geen eentje op. Het was vanmorgen al direct een gekkenhuis op het bureau.

Mathijs: Goed, dan ben ik even in de keuken. Ga toch lekker zitten, joh. Neem er een tijdschrift bij of kijk even wat tv ofzo. *(af. Denise loopt de kamer rond en bekijkt wat foto's en schilderijen. Gaat dan zitten en pakt een tijdschrift onder het tafeltje vandaan. Bladert hier even in. Mathijs op vanuit linkerdeur)* De koffie loopt. We hebben een erg snel koffiezetapparaat, dus het is zo klaar. Wat zit de bank lekker, hè?

Denise: Ach, ik heb lekkerder banken onder mijn zitvlak gevoeld, maar goed...ik moet snel door, dus zou je direct met de deur in huis willen vallen?

Mathijs: Nee joh, da's zonde van de deur. En ik ben niet handig genoeg om het ding weer in zijn voegen te krijgen. Dan moet er helemaal een specialist komen en dat kost weer zoveel geld.

Denise: Mathijs, je weet heus wel wat ik bedoel. Waarom moest ik zo dringend komen? Ik heb er twee afspraken door moeten verzetten, twee hele belangrijke afspraken.

Mathijs: Oh, wie kwamen er dan langs? Waren het echte BN-ers?

Denise: Nee, meer dan dat. Twee mensen uit Hollywood. Ze hadden interesse in een hoed en een jas die ik ontworpen heb. Unieke exemplaren en alleen met de hand te maken.

Mathijs: Oh, wie dan? Wie dan? Ken ik ze? Het zijn vrouwen, hè?

Denise: Mathijs, kom op! Waarom moest ik komen?

Mathijs: Ja natuurlijk. Ik zal het u vertellen. Maar dan wil ik wel eerst nog even zeggen...dat u er vandaag weer fantastisch uitziet. Nog mooier dan alle andere keren dat we elkaar ontmoet hebben.

Denise: Dank je wel. Dat is altijd fijn om te horen. En ik geloof dat het bij jou niet om slijmen gaat. Al weet ik ook weer niet of dat nou gunstig of ongunstig is. Maar goed, wat is het probleem?

Mathijs: Het is geen probleem hoor. Meer een vraag. Ik hoop dat u mij een beetje als een vriend beschouwt...

Denise: Pardon?

Mathijs: Nou, het zit zo: Over twee weken zijn mijn vrouw en ik vijf jaar getrouwd. Ik wil haar graag meenemen naar een exclusief restaurant. Ik haal haar op in een mooie auto en wil er dan zelf natuurlijk ook op en top uitzien. Zou u, voor een redelijke prijs, een mooi pak willen maken, speciaal voor mij en natuurlijk voor mijn

vrouw? U heeft vast een goed zicht in wat vrouwen opwindend, ik bedoel... mooi vinden.

Denise: Mathijs, je weet niet wat je vraagt...Mensen leggen duizenden euro's neer om een ontwerp van mij te kopen die ik nog niet eens op maat maak en jij denkt dat ik voor een paar tientjes een pak voor jou maak. Sorry hoor, ik vind het hartstikke lief van je dat je dat voor je vrouw wilt doen, maar dit is teveel gevraagd.

Mathijs: U weet toch helemaal niet wat ik met een redelijke prijs bedoel? 't Is meer dat het me geen duizenden en duizenden euro's moet gaan kosten.

Denise: Goed, dan kom je eerst maar met een prijs. Dan kijken we daarna verder.

Mathijs: Ik denk dat u het beter zelf kunt zeggen. Hoe duur is het ongeveer? Er hoeft geen overhemd bij, hoor. Alleen maar een pak en een passende stropdas.

Denise: Dat moet ik eerst even uitrekenen. Dat kan ik niet zo één, twee, drie op een bordje voorschotelen.

Mathijs: Ik pak wel even pen en papier voor u. Dan rekent u het uit, terwijl ik de koffie inschenk.

Denise: Goed, ik zal het proberen. Het wordt dan wel een simpele versie, hoor. En misschien een pak dat ik al eerder uitgedacht heb. Ik houd me meer bezig met de vrouwenmode. *(Mathijs staat op en pakt naast de telefoon een memoblok en een pen vandaan. Hij geeft het aan Denise)*

Mathijs: Dit is een pen die ik in een exclusieve zaak heb gekocht. Voor mijn vrouw toen we vier jaar samen waren. Ik houd van stijl. Maar ik zal u even niet storen. Ik ben in de keuken.

Denise: Heb je er problemen mee als ik tijdens het berekenen even een sigaret opsteek?

Mathijs: Nee hoor, gaat uw gang. Ik zal een asbak voor u meebrengen. *(gaat af)*

Denise: *(al denkend)* Dit had ik niet van hem verwacht. Hij wil een exclusief pak om zijn vrouw te verrassen...Ik dacht echt dat je iets anders in je hoofd had, Mathijs... Er zit vast nog wel iets achter. Maar goed, ik zal hem als een echte klant behandelen en wat korting rekenen omdat hij ooit een klasgenoot van me was. *(rekent met pen en papier. Mathijs komt binnen met twee kopjes koffie en een asbak. Hij zet ze zonder iets te zeggen op de tafel neer en gaat op de stoel zitten, rechts van Denise. Hij kijkt rond en bijt nagels)*

Denise: Goed, het is klaar, maar het is een berekening. Het kan verschillen van wat het werkelijk gaat kosten. Maar ik heb gerekend

op een wat goedkopere stof en er hoeft dus geen overhemd bij. Een gillet is wel erg mooi, dus die heb ik er wel bij gedaan. Totaal komt het uit op: 540 euro. En dat is stukken goedkoper dan wanneer je iemand anders was.

Mathijs: (*schiet naar voren*) Zo...540 euro. Bijna 1200 gulden. Da's een heel bedrag. Maar goed, het zijn geen duizenden euro's, waar ik eigenlijk bang voor was.

Denise: En stel nou dat het pak me erg goed bevalt, dan kan het zijn dat hij verveelvoudigd wordt en dan gaat er misschien weer een klein bedrag vanaf. Nou ja, hij is al aan de goedkope kant.

Mathijs: Ik doe het. Niets is me meer waard dan mijn vrouw. (*verlekkerd*) Wilt u gelijk mijn maten opnemen? (*Denise knikt wat ongemakkelijk haar hoofd*)

Denise: Zou je eerst mijn koffie van een wolkje melk willen voorzien? Anders is het zodadelijk helemaal koud.

Mathijs: Maar natuurlijk. Pakt u maar alvast al uw meetinstrumenten tevoorschijn. (*af*)

Denise: Ik dacht het wel, er zat wat achter. Nou begrijp ik het. Maar ik zal hem krijgen. (*Mathijs weer op, geeft het melkkannetje aan Denise*) Zo, dan smaakt het me helemaal voortreffelijk. (*roert rustig door haar koffie heen*) Had je niet je pak van de trouwdag nog? Dat was vast ook al erg duur.

Mathijs: Ik wil wat nieuws. Anders kan ik Kris toch nooit verrassen? En ze vindt het vreselijk mooi als ik in pak ben. Zelf heb een vreselijke hekel aan die dingen, maar vrouwen houden er altijd van. Zullen we beginnen met meten?

Denise: Een man ziet er erg verzorgd uit als hij een pak draagt dat goed past. Maar als het pak maar iets flubbert, dan is het al een afknapper. (*neemt een slok koffie*) Helaas zal ik terug moeten komen om je maten op te nemen. Ik heb nu niets bij me.

Mathijs: (*verlekkerd*) Geen probleem hoor. Zeg maar een dag en een tijdstip. Ik zorg dat ik er ben.

Denise: Zullen we het morgenochtend om 10 uur doen? Katja Schuurman heeft afgebeld, dus ik heb een gaatje.

Mathijs: Katja Schuurman? De Katja Schuurman? Wow, wat heb jij een prachtige baan. Waar komt ze voor kijken?

Denise: Sorry Mathijs, maar die informatie ga ik niet delen met jou. Onze klanten hebben recht op wat privacy. Ze krijgen al zo weinig ruimte van pers en fans.

Mathijs: Je hebt hartstikke gelijk. Ik zal er niet meer naar vragen.

Denise: Goed, dan stap ik nu op. Morgen om tien uur, kom ik weer bij je langs. Zorg jij dan dat je in onderbroek en hemd bent, dat meet het

makkelijkste.

Mathijs: Ehm...je bedoelt dat ik hier half naakt moet staan, terwijl jij me opmeet?

Denise: (*uitdagend*) Daar heb je toch geen problemen mee? Je wilt toch een pak dat perfect past. Ja toch?

Mathijs: Ja, dat wel, maar...

Denise: Dat is dan geregeld. (*neemt laatste slok koffie*) Bedankt voor de koffie en tot morgen. Je hoeft me niet uit te laten hoor. Ik weet de weg. (*af. Mathijs blijft een beetje beteuterd kijkend achter*)

Mathijs: Ik verlang echt naar haar fijne handen op mijn lichaam, maar niet zo...Oei, wat heb ik nou weer bedacht? En het kost me nog een boel geld ook. Een hoer is goedkoper. Gatver Mathijs, doe niet zo goor! Je hebt jezelf weer lekker in de problemen gewerkt, jongen. Kris zal wel blij zijn met het pak, maar dan nog...zoveel geld is vijf jaar ook weer niet waard. Maar ik kan niet meer terug. (*de bel gaat. Mathijs weer verliefd*) Oh, daar is ze vast weer. Ze is vast iets vergeten. Jemig, ik voel me net een kwajongen die iets uitgehaald heeft. (*gaat af en komt terug met een streng kijkende mevrouw die een klapper met papieren in haar hand houdt en een pen vast heeft*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto